

# РЕШЕНИЕ

№39

гр. Перник, 05 април 2012 год.

## В И М Е Т О   Н А   Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание на девети март през две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря Т.М.\*\*\*, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 27 по описа на съда за 2012г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 84, ал. 6 от Семейния кодекс/СК/.

Образувано е по жалба на И.К.К.,\*\*\* и с настоящ адрес: \*\*\* срещу Заповед № ЗД-РД 01/136 от 27.12.2011г. на Директора на Регионална дирекция за Социално подпомагане-Перник. С жалбата се иска отмяна на атакуваната заповед, тъй като жалбоподателката има желание сама да отглежда и възпитава детето си–М.И.К.\*\*\*. В този смисъл намира издадената заповед за незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от оспорващата.

Ответникът по жалбата-Директорът на Регионална дирекция за Социално подпомагане - Перник се явява лично и оспорва основателността на жалбата. Моли да бъде постановено съдебно решение, с което да се остави в сила оспорваната заповед.

Административен съд-Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от лице, което е пряко засегнато от издадения и обжалван административен акт и има правен интерес от оспорването. Спазен е предвидения срок по чл.149, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Детето М.И.К.\*\*\* е родено от майка И.К.К. \*\*\*. Майката е пълнолетна и по делото няма каквито и да било данни да е поставена под пълно или частично запрещение. Произходът на детето по баща е неустановен, видно от представено по делото удостоверение за раждане на детето. От момента на раждането до месец юли 2009г. детето е отглеждано в биологичното си семейство. С няколко съдебни акта, както и на основание заповед № 076 от 06.07.2009 г. на Директор Д "СП" Перник детето е настанено за отглеждане в социален дом –\*\*\*, като и до настоящия момент се намира в дома за деца.

Със заповед № ЗД-802-0013/21.02.2011г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" Радомир е продължено временно настаняването на детето за отглеждане в Дом за деца–\*\*\*. Въз основа на този административен акт състав при районен съд Радомир е постановил детето да остане в дома за срок от три години, видно от приложено по делото решение по гр. дело 302/2011 г. по описа на РРС. Настаняването е извършено на основание чл. 27, ал. 1, във връзка с чл. 25, ал. 1, т. 2 и 3 от Закона за

закрила на детето. Решението на районен съд е влязло в сила и в момента, за детето се полагат грижи от социалните служби в дома в \*\*\*.

С писмо № 3Д-94ИМ-0008/22.02.2011 г. Директорът на Дирекция "Социално подпомагане" – Радомир е изпратил на жалбоподателката заповедите за пренастаняване на децата ѝ, както и я е уведомил за предпоставките при наличието, на които детето ще бъде вписано в регистъра за пълно осиновяване. По делото са изпращани уведомленията на постоянния и на настоящия адрес на жалбоподателката, с оглед на обстоятелството, че същата пребивава и в гр. Кюстендил и в гр. Перник. Писмото изпратено на адреса в гр. Перник не е получено лично от жалбоподателката, но същата в съдебно заседание заяви, че писмата и известията от дирекцията са достигнали до нея и знае за тях, а получател на същите е К.А.\*\*\*, лице, с което живее на семейни начала. В този смисъл е и поставянето на съобщение, препис от което е приложен по административната преписка. Следва да се отбележи, че на оспорващата са били изпращани в предходен период и други такива писма, по които същата не е реагирала, съобразно указанията на административния орган.

С обжалваната заповед № 3Д-РД 01/136 от 27.12.2011г. на Директора на РД за Социално подпомагане-Перник издадена на основание чл. 84, ал. 2 и ал.6 от СК, във връзка с чл. 11, ал. 1 и чл. 12, ал. 1 от Наредба № РД 07-7/05.10.2010 на МТСП, е разпоредено вписването на детето М.И.К.\*\*\* в регистъра на деца за пълно осиновяване.

Заповедта не съдържа мотивна част, но от приложенията изготвени от административния орган, както и от материалите по административната преписка, послужила като основание за издаването на заповедта за настоящия съдебен състав е безспорно установено обстоятелството, че детето пребивава в специализирана институция, където е настанено по съдебен ред, повече от година. Майката на детето не е поискала прекратяване на настаняването или промяна на мярката за закрила с цел отглеждане на детето в семейна среда.

Приложената молба от 12.04.2010 г., с която оспорващата е искала да ѝ бъдат върнати трите деца, за които се полагат грижи в ДДЛРГ е изолирана, същата не е била уважена предвид следващи доклади и съдебни решения и не е годно доказателство, от което да се правят изводи, че майката е в състояние да се грижи за тези деца. Към момента на приключване на устните състезания детето продължава да е настанено в специализирана институция, като от страна на майката не е правено формално искане за прекратяване на настаняването или за промяна на мярката за закрила с цел отглеждане на детето в семейна среда, въпреки декларираното желание пред съда за отглеждане на детето.

От приложените по делото декларации от Директора на ДДЛРГ се установява, че майката посещава детето в дома изключително рядко. Не се установи наличието на инициатива от страна на майката за прекратяване на настаняването или за промяна на мярката за закрила по отношение на детето. Оспорващата не е в състояние да докаже наличието на възможност, стояща извън субективните нагласи и желания на майката да полага грижи за детето в семейна среда.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните изводи:

Заповедта с правно основание чл. 84, ал.2 от СК, която е предмет на настоящото производство, е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Заповедта съответства и на целта на закона, която е да се даде възможност на децата, чиито родители не полагат грижи за тях и фактически са се дезинтересирали от тях, да бъдат отглеждани и възпитавани в семейна среда чрез пълното им осиновяване от други лица посредством вписването им в регистър. Съдът намира, че обжалваната заповед съответства на материалния закон, тъй

като са били налице предвидените в закона материалноправни предпоставки за издаването ѝ - детето е било настанено за отглеждане по съдебен ред в специализирана институция, майката на детето не е предприела действия за прекратяване на настаняването или за промяна на мярката за закрила по отношение на детето с цел отглеждане на детето в семейна среда, въпреки, че е била надлежно уведомена за последиците от липсата на подобни действия. Такава инициатива не е предприета и към момента на приключване на устните състезания.

Налице са предпоставките по чл. 84, ал. 2 от СК, тъй като детето е настанено по съдебен ред в специализирана институция, където пребивава повече от две години и майката, която е единствения известен родител на детето, не е поискала прекратяване на настаняването или промяна на мярката за закрила с цел отглеждане на детето в семейна среда. В тази връзка съдът изрично ѝ указва да ангажира доказателства за обективни причини, поради които не е поискала прекратяване на мярката за закрила, но същата в съдебното производство не се възползва от тази възможност и не изложи основателни причини. Жалбоподателката е безработна, няма доходи, живее в една стая в полуразрушен блок, който е обявен за опасен и предстои да бъде съборен. Настоящия състав приема, че за да отглеждаш децата си е необходимо не да декларираш устно желанието си и пасивно да чакаш "докато държавата ги гледа", а да проявиш активност по родителските си задължения, като подсигуриш на тези деца дом, храна, облекло и много други ежедневни потребности. В случая не са предприети никакви мерки в тази насока, включително до приключване на производството, което за прецизност следва да се отчете като основание за приложимостта на разпоредбата на чл. 93, ал. 2 от СК. В пълно противоречие с декларираното намерение за отглеждане на детето е поведението на майката, която за периода 2009г./2011г. е посетила детето общо два пъти и веднъж то е гостувало при нея. Правено е искане до администрацията за връщане на децата, но това е изолиран акт, който преценен в съвкупност с другите писмени доказателства по делото не променя крайния извод, че жалбоподателката не е в състояние да осигури необходимите битови условия и сигурност за отглеждане на детето си.

Във връзка с горното, решаващият състав намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган и в предписаната от закона форма, при спазване на административно производствените правила и в съответствие с приложимите материално правни норми, както и с целта на закона, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

### **Р Е Ш И:**

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на И.К.К., \*\*\* против Заповед № ЗД-РД 01/136 от 27.12.2011г. на Директора на Регионална дирекция за Социално подпомагане - Перник.

Решението може да се обжалва в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:/п/